

Björskudden 18 Mars -88.

Lieber Pacius!

Du är icke glömd. Du reser kring världen med M.M. och alla dina vackra visor. Minst är du glömd den 19 Mars, som fortfarande att vara sångens festdag i Finland.

Jag ville gärna vara med den dagen, som förr, och trycka din hand och säga dig huru kär du är för dina och ^{för} musikens vännare. Jag ville också tacka dig för att jag fick se dig den 14 Januari.

Men denna gång sitter jag
arresterad för mina allt-
för blomstrande kinder
och förs icke ut, förrän
den bittra vintern smälter
i värsluft. Jag sänder dig
därför min lyckönskan
med detta flygande blad.
Det är värsluft deri från
gammla vänskap. Låg icke
att sådant är fjolgammla
svär. Lå mycket ha i lef-
vat, arbetat, älskat och
sjungit tillsammans, att de
kan tro mig, när jag säger
dig, att jag behöfver veta
dig finnas kvar i världen.
Ly när du bortgår, så går
med dig något bort, som
har uppfyllt ett tidevarf
i Finland med ädel konst.

Pacius 18. 3. 58

och sådant går aldrig bort,
 utan att efterlemnra ett
 tomrum. Detta må du
 minnas hvar dag, när
 Gud förmånar dig och
 dina vänner ännu ett år
 till de många. Tomrummet
 skall fyllas efter oss, ja, det
 må vi ju hoppas, det är
 ju alltid en ren glädje
 att lemna någonting bättre
 efter sig, än man sjelf
 tagit emot. Du skall gläd-
 ja dig åt hvarje ädel
 musikh och hvarje sann
 konstnär, som framträdde
 att fortsätta och är vida-
 re fullkomna ditt verk.
 Gamle Spohr var ju glad
 att kunna utsända dig
 som sin efterträdare. Du

har gjort honou^r heder, och
dina efterträdare skola gö-
ra dig heder.

I oss ser den förgångna
tiden bort mot sina arfta-
gare. Det är lyckligt, när
vi se en god frukt af de
frön vi utsätt. Så många,
många frön från en fö-
rgångens sommar dö bort
om hösten i snö. Vi sko-
la prisa Gud, när något
frö återstår efter oss.

Och nu skola vi vara
glada, att du får se fruk-
terna af ditt utsäde.

Hvarje god musik i Fin-
land är ett stycke af din
lifsgörning. Ser du, det
var ändå godt för något,
att du blef här som Ro-

Quins 15.3.88

buison på sin ö! Tyskland
har så mycket utav dig,
men hvad skulle vi haft?

Mottag hvarje år och dag
som en Guds gåfva! Hvar
för sörja, att den gamla
bofälliga hyddan är bräck-
lig, när dess invånare,
den lifvande arden, bor
qvav och får se en ny vår
grönska upp ur hans aska?
Låt oss mottaga de 70 och
80 åren med bättre tack,
än vi mottogo de 20 och 30;
vi borde ju hafva bättre
vott!

Gud välsigne dig! Halsa
de diira!

Z. J.